

**PREMIOS EXTRAORDINARIOS DE BACHILLERATO
CURSO 2015-2016**

Segundo ejercicio

**C) Historia de la Filosofía
60 minutos**

Observaciones:

*El alumno/a elegirá una de las dos opciones y responderá a las dos cuestiones planteadas.
(Cuestión 1: 4 puntos; Cuestión 2: 6 puntos).*

OPCIÓN PRIMERA: PLATÓN

-Te has vuelto a olvidar, querido amigo –dije–, de que a la ley no le interesa nada que haya en la ciudad una clase que goce de particular felicidad, sino que se esfuerza por que ello le suceda a la ciudad entera, y por eso introduce armonía entre los ciudadanos por medio de la persuasión o de la fuerza, hace que unos hagan a otros partícipes de los beneficios con que cada cual pueda ser útil a la comunidad, y ella misma forma en la ciudad hombres de esa clase, pero no para dejarles que cada uno se vuelva hacia donde quiera, sino para usar ella misma de ellos con miras a la unificación del Estado.

-Es verdad –dijo–. Me olvidé de ello

- Pues ahora –dije– observa, ¡Oh Glaucón!, que tampoco vamos a perjudicar a los filósofos que haya entre nosotros, sino a obligarles, con palabras razonables, a que se cuiden de los demás y les protejan. Les diremos que es natural que las gentes tales que haya en las demás ciudades no participen de los trabajos de ellas, porque se forman solos, contra la voluntad de sus respectivos gobiernos, y cuando alguien se forma solo y no debe a nadie su crianza, es justo que tampoco se preocupe de reintegrar a nadie el importe de ella. Pero a vosotros os hemos engendrado nosotros, para vosotros mismos y para el resto de la ciudad, en calidad de jefes y reyes, como los de las colmenas, mejor y mas completamente educados que aquéllos, y mas capaces, por tanto, de participar de ambos aspectos. Tenéis, pues, que ir bajando uno tras otro a la vivienda de los demás y acostumbraros a ver en la oscuridad. Una vez acostumbrados, veréis infinitamente mejor que los de allí y conoceréis lo que es cada imagen y de qué lo es, porque habréis visto ya la verdad con respecto a lo bello y a lo justo y a lo bueno. Y así, la ciudad vuestra y nuestra vivirá a la luz del día y no entre sueños, como viven ahora la mayor parte de ellas por obra de quienes luchan unos con otros por vanas sombras o se disputan el mando como si este fuera algún gran bien. Mas la verdad es, creo yo, lo siguiente: la ciudad en que estén menos ansiosos por ser gobernantes quienes hayan de serlo, ésa ha de ser forzosamente la que viva mejor y con menos disensiones que ninguna; y la que tenga otra clase de gobernantes, de modo distinto.

Platón, República VII 519e-520e

Cuestión 1: *Sintetiza las ideas fundamentales del texto situándolas en el contexto filosófico al que pertenecen.*

Cuestión 2: *Redacción filosófica: Conocimiento y realidad en la filosofía de Platón*

**PREMIS EXTRAORDINARIS DE BATXILLERAT
CURS 2015-2016**

Segon exercici

**C) Història de la Filosofia
60 minuts**

Observacions:

L'alumne/a haurà de triar una de les dues opcions i haurà de respondre a les dues qüestions plantejades. (Qüestió 1: 4 punts; Qüestió 2: 6 punts).

OPCIÓ PRIMERA: PLATÓ

- Una altra volta, vaig dir jo, has oblidat, amic, que això no importa a la llei, que hi haja un tipus de gent a la ciutat que visca d'allò més bé, sinó que s'aplica a aconseguir que siga així, pertot, a la ciutat, ajuntant amb harmonia els ciutadans, convencent-los i a la força, fent que tothom faça partíceps els altres dels serveis que és capaç d'oferir al comú; i ella mateixa, la llei, fent-ne, d'homes així, a la ciutat no per a deixar que cada un es gire cap a on vulga sinó per a servir-se d'ells, ella, de cara a tenir ben lligada tota la ciutat.

- És veritat, va dir, me n'havia oblidat.

-I ara, Glauco, fixa't, vaig dir, que no serem injustos amb els que hi ha entre nosaltres que estimen la saviesa sinó que és just el que els direm, forçant-los a tindre cura dels altres i a vigilar-los. Perquè els direm que ja és natural que els que hi ha com ells a les altres ciutats no participen en els treballs de les seues, car es fan ells mateixos i no per voluntat del govern de la ciutat en cadascuna, i és just que qui és per ell mateix i no deu a ningú la seua criança no tinga en l'ànim retribuir a ningú pel relatiu a la seua criança. A vosaltres en canvi, nosaltres, per a vosaltres mateixos i per a la resta de la ciutat, us hem engendrat com a cabdills i reis de un rusc, havent-vos educat més bé i més a fons que no ho estan aquells altres, i més capaços de participar en les dues coses. Heu de baixar, doncs, cadascú amb la seua part, a la casa dels altres, i avesar-vos a contemplar l'ombrívol i una volta avesats hi veureu mil vegades més bé que els d'allí i sabreu, cada imatge, què és i de què, atés que ja heu vist allò vertader en allò que respecta tant al bell com al just com al bo. I així la nostra i vostra ciutat viurà en aquest món d'ací baix i no en el dels somnis, que és on ara viuen la major part de ciutats sota uns homes que lluiten amb ombres els uns contra els altres i s'alcen per haver el govern, com si fos un gran bé. I la veritat és aquesta: en la ciutat en què menys desitgen governar els que hagen de fer-ho, forçosament s'ha de viure millor i sense alçaments, ben al contrari de la que tinga uns governants que ho desitgen.

Plató, República VII 519e-520e

Qüestió 1: Sintetitza les idees fonamentals del text situant-les en el context filosòfic al qual pertanyen

Qüestió 2: Redacció filosòfica: Coneixement i realitat en el pensament de Plató

**PREMIOS EXTRAORDINARIOS DE BACHILLERATO
CURSO 2015-2016**

Segundo ejercicio

**C) Historia de la Filosofía
60 minutos**

Observaciones:

*El alumno/a elegirá una de las dos opciones y responderá a las dos cuestiones planteadas.
(Cuestión 1: 4 puntos; Cuestión 2: 6 puntos).*

OPCIÓN SEGUNDA: ARISTÓTELES

La virtud ética (...) tiene que ver con pasiones y acciones, y en ellas se dan el exceso, el defecto, y el término medio. Así en el temor, el atrevimiento, la apetencia, la ira, la compasión y en general el placer y el dolor caben el más y el menos, y ninguno de los dos está bien; pero si es cuando es debido, y por aquellas cosas y respecto a aquellas personas y en vista a aquello y de la manera que se debe, entonces hay término medio y excelente, y en esto consiste la virtud. Asimismo, en las acciones cabe también exceso, defecto y el término medio. Y la virtud tiene que ver con pasiones y acciones, en las cuales el exceso y el defecto yerran, mientras que el término medio es elogiado y acierta; y ambas cosas son propias de la virtud. Por tanto, la virtud es un cierto término medio, puesto que apunta al medio. Además se puede errar de muchas maneras (pues el mal pertenece a lo indeterminado, como imaginaban los pitagóricos, y el bien a lo determinado) pero acertar, sólo de una (y por eso es una cosa fácil y la otra difícil, fácil errar el blanco y difícil acertar); y por estas razones también son propios del vicio el exceso y el defecto, y de la virtud el término medio:

Sólo hay una manera de ser bueno, muchas de ser malo.

Es, por tanto, la virtud un hábito selectivo que consiste en un término medio relativo a nosotros, determinado por la razón, y por aquella por la cual decidiría el hombre prudente. El término medio lo es entre dos vicios, uno por exceso y el otro por defecto, y también por no alcanzar en un caso y sobrepasar en otro el justo límite en las pasiones y acciones, mientras que la virtud encuentra y elige el término medio. Por eso, desde el punto de vista de su entidad y de la definición que enuncia su esencia, la virtud es un término medio, pero desde el punto de vista de lo mejor y del bien, un extremo.

Aristóteles. *Ética a Nicómaco*. Libro II,6.

Cuestión 1: Sintetiza las ideas fundamentales del texto situándolas en el contexto filosófico al que pertenecen.

Cuestión 2: Redacción filosófica: La educación del carácter: el control de las pasiones, la búsqueda de la excelencia.

PREMIS EXTRAORDINARIS DE BATXILLERAT
CURS 2015-2016**Segon exercici****C) Història de la Filosofia**
60 minuts**Observacions:**

L'alumne/a haurà de triar una de les dues opcions i haurà de respondre a les dues qüestions plantejades. (Qüestió 1: 4 punts; Qüestió 2: 6 punts).

OPCIÓ SEGONA: ARISTÒTIL

La virtut ètica (...) està relacionada amb les passions i les accions, i en aquestes hi ha excés, defecte i terme mitjà. Per exemple, és possible en major o menor grau tenir por, ser temerari, tenir apetits, experimentar ira, sentir compassió, i, en general gaudir i sentir aflicció i en cap dels dos graus fer-ho de manera correcta. Però fer-ho quan es deu, en els casos que es deu, cap a les persones que es deu, per la raó que es deu, i com es deu, és terme mitjà i a la vegada excel·lència, cosa que justament és pròpia de la virtut. De manera similar també excés, defecte i terme mitjà estan relacionats amb les accions. La virtut està relacionada amb les passions i les accions, en les quals l'excés suposa una errada i el defecte és objecte de censura, mentre que el terme mig és objecte de lloança i suposa un encert, i aquestes dues coses són pròpies de la virtut. La virtut és, per tant, una mena de terme mitjà, si més no perquè apunta al bell mig. Per altra banda, és possible enganyar-se de moltes maneres (ja que el mal és propi d'allò il·limitat, com imaginaven els pitagòrics, i el bé d'allò limitat), i encertar només allò d'una (per això també una cosa és fàcil i l'altra difícil: allò fàcil és no donar en el blanc, allò difícil encertar-hi). En conseqüència, també per aquestes raons l'excés i el defecte són propis del vici, mentre que el terme mig ho és de la virtut:

Ja que els bons són d'una sola manera, de moltes diverses els dolents

Per tant, la virtut és una disposició afectada per l'elecció deliberada, que consisteix en un terme mitjà relatiu a nosaltres i determinat per la raó, és a dir, per aquella amb la qual una persona intel·ligent la limitaria. És un terme mitjà entre dos vicis: un per excés i l'altre per defecte. A més, ho és també per ser els vicis deficientes uns i altres excessius més del necessari en les passions i les accions, mentre que la virtut troba i prefereix el terme mitjà. Per això d'acord amb la seua essència i la raó que defineix quin és el seu ser, la virtut és un terme mitjà, però d'acord amb l'excel·lència i la perfecció, un extrem.

Aristòtil. Ètica a Nicòmac. Llibre II,6.

Qüestió 1: Sintetitza les idees fonamentals del text situant-les en el context filosòfic al qual pertanyen

Qüestió 2: Redacció filosòfica: L'educació del caràcter: el control de les passions, la busca de l'excel·lència.